

Γ. Μ π ά λ λ α ς, «Ι. Ν. της Αγίας Παρασκευής στο Αργοστόλι. Ανέκδοτες νοταριακές μαρτυρίες του ιζ' αιώνα», *Κεφαλληνιακά Χρονικά* 10 (2005), σ. 267-270, αρ. 1-2.

308

1670-1677. Νοταριακές πράξεις. Κεφαλονιά.

Γ. Μ ο σ χ ό π ο υ λ ο ς, «Μετοίκηση Κρητῶν στὴν Κεφαλονιά στὴ διάρκεια τοῦ κρητικοῦ πολέμου (1645-1669) καὶ ὕστερα ἀπὸ τὴν ἄλωση τοῦ Χάνδακα», στα *Πεπραγμένα τοῦ Δ' Διεθνoῦς Κρητολογικοῦ Συνεδρίου*, Ἀθήνα 1981, σ. 285-291, αρ. 1-5.

309

1670-1683. Πωλητήρια έγγραφα. Περιλαμβάνεται ρήτρα προσωποκρατήσεως του πωλητή σε περίπτωση νομικής ενικήσεως του πωληθέντος. Νάξος.

Μ. Τ ο υ ρ τ ό γ λ ο υ, «Ἡ προσωπική κρᾶτησις σε δύο ναξιακὰ πωλητήρια ἔγγραφα τοῦ 17^{ου} αἰῶνα», *ΕΕΚ* 17 (2000-2001), σ. 114-116, αρ. 1-2 (= Τουρτόγλου, *Μελετήματα*, τ. 6, σ. 254-276, αρ. 1-2).

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

1683, 8 Οκτωβρίου

«Παρότως εμού του νοταρήου καί τών κατοθέτησαντων μαρτύρο εβρησκόμαινα τα διω μαίρη ταμα τω μαίν πρωτο μαιροσ ω παπα κύρ Γερασσιμος Κουτζώκολος τω δε αλο μαίρος ω παπα κύρ Φραγγούλης Γούλης ωμάδη μαι την πρεζβύταιρα του τήν σοίμαιρο έρχωτε καί τα δήω μαίρη ησε σοινήβαζμα και ύσ ονομα παυλυσήας. λέγωντας ω ανοθε παπα κυρ Γερασσίμος ωτη ποσ εχυ ένα κομάτι χωράφη και απέλυ ης τυποθέσηω του απεράθου ης στωποθέσμαινο ζακρύδα σήμπλληω τη στέρνας του τρανῶν περβολύω και Ζμαράγδα παπα Γεργούς τω δικο τω πράγμα ήθελε τω αφήση ψηχηκό στω μαίγα Γεωργήω η ποτε Μαρήα παπα Γεοργούς ω δε αφτός παπα κύρ Γεραημος εσώτας και τόν γγερο που εκτηζε τω μαιγα Γεώργνω μυν έχωτας τα κυνα αργύρια να κτηζοι των ανοθε ναώ· επαρακάλλεσε τήν ποτε καιρα Σοφήα παρα μερναροῦσ και έδωκαι τοῦ ανοθε παπα κύρ Γερασήμου δέκα πέτε καθος φενετε τω σκρύτο τήν σήμαιρο, η δε ανοθε καιρα Σωφήα ήθελλε πουρκύσοι άσπρα τής θηγατρος τυς παπαδήας και του γαμβρού της του παπα κύρ Φραγγκούλοι. Τωρα την σοιμαίρο στα 1683 χρύαζομένος ω παπα κύρ Φραγγκούλης και η πρεζβυτέρα του τα ανοθε τορνέσσια απω τον παπα κύρ Γεράσημο και μυν έχονας να τα δόση σήρνοτας τωνε στου καθη καί κανη στύ φυλακή ήμαίρες ετεκα. καί μυν έχωτας καί η βωήθυά του νατον αίβγάλυ απο τήν φηλάκυ μύτε ω νόστου ω παπάς μύτε αλος κανής, εθελλησε αυτοθέλυτος δια να ξεχρεοσή τον ανοθε μαίγα Γεώργνω απο τα ανοθε δεκα πετε ρεάλνα καί θέλλοι μαι καλο του θαίλυμα και πουλύ το αυτω πράγμα το ψηχηκό του αγύου καθος φένετε και το ψηχηκο και το χραιός του αγύου και θελυ ω παπα κύρ

Γεράσιμος απο την σοίμαιρο και πουλυ και ξαιπουλλοί το αὐτο πράγμα στᾶς χώρας του ανοθε παπα και τοίς πρεζβυτέρας μαι γύς και δέτρου και μαι πασα του δικαϊώμα δια ρ. 9 νουμαιρο δια ρεάλια ενεα και καρτα τρύα καθος τω ετήμυσεν ω Γεόργνος Μπέλυωτής και Μανόλυς Βασηλούς, ω δε ανοθε παπα κύρ Γεράσημος και ω μαιγα Γεώργνος απο το αὐτο πράγμα πλλέω κανενα δηκαιωμα να μην έχου μονου να ύνε στην εξουσία τον ανοθε αγορα σταδο και τον δηαδοχο τος να το καμου εὸς θελου και βούλοντε ωσ αγορα και πράγμα εδηκό τος και αν ηθελε εβρεθή κανενα γγκέρο η ξένος ὕ εδηκος να δηασήσοι τον ανοθε αγοραστυ υ τους κλυρονόμους του ηπισχετε ω ανοθε πουλυτής αφτος και τα καλα του και υ κλληρονομυ του να τον ετεφετερου σε πασα κρύση, ὠθεν σε ωλα τα ανοθε εμυνα και τα δήο μαιρυν κοτεταρυζμαίνη και αναπαμένη ής πενα και κοτανα της αφετηάς του κατα καιρου εβρεθέτος ρ. 5 νουμαιρο πετε ω αλυλογύσας να τα ζυμόνετε και παλυ ὕ παρουνσα να έχυ το βεβεο ...».

310

1670-1835. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Σκόπελος.

Κ. Καλλιανός, *Αρχείο της κήσου Σκοπέλου*, Σκόπελος 1999, σ. 7-25, 41.

311

1671. Διαθήκη. Κύθηρα.

Χρύσα Μαλτέζου, «Πρόσφυγες από την Κρήτη στα Κύθηρα», *ΕΕΒΣ* 39-40 (1972-1973), σ. 524-526 (= Μαλτέζου, *Βενετική παρουσία στα Κύθηρα*, αρ. Ε).

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

1671, 1 Σεπτεμβρίου

«... † Ἐπειδή και οὐδεις τῶν ἀνθρώπων πόποτε τὸν ἄωρον και ἐφνήδιον θάνατον νὰ ἐνόησε και νὰ εἶδε τὴν ὄραν τῆς αὐτοῦ τελευτῆς κατα τὸν Εὐαγγελικὸν λόγον τὸν λέγοντα οὕτως και ἐφνήδιος ἐφ' ἡμᾶς ἐπιστῆ ἡ ἡμέρα ἐκεῖνη και πάλιν οὐκ ἤδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὄραν ἐν ἧ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχετε, τοῦτω εἰς νοῦν βαλλόμενος και ἐγὼ Κάλλιστος ἱερομόναχος, ὁ κατα κόσμον Γλυγορόπουλος, υἱὸς τοῦ ποτὲ λαμπρωεὐγενεστάτου κυροῦ Μαρίνου ἀπὸ τὴν περιφημον και περιβόητον Κρήτην, ἐθέμισα νὰ γράψω τὴν παροῦσα διαθήκην και ὕστερήν μου θέλησιν, ἡ ὁποία θέλω νὰ εἶναι βέβαια και ἀνέποπτη, παρακαλῶντας τὴν ὕφιλοτάτην μας ἀφεντιὰ νὰ μὴν βάλῃ χέρι εἰς ὅτι ἐγὼ εἰς τὴν παροῦσαν μου θέλω ὀρδιναίση. Μέλλωντας το λοιπὸν τὴν πολυποθητόν μου, τὴν πολλὴν πεφηλημένην μου, τὴν πολλὴν στένακτον, τὴν πολλὴν ὀρκητον, τὴν πολλὴν τάραχον, τὴν πολλὴν αἰχμάλωτον και τέλος πάντων τὴν ὑπὸ τῶν ἀθέων ἀγαρινῶν κυριευθεῖσαν, τὴν ταλαίπορον λέγω Κρήτην, τὴν τῶν παλαιῶν θεῶν πατρίδα κατα ἔλληνας και ἐμοῦ κατα Χριστὸν εἰς νοῦν βαλλόμενος τὴν ὀδηποριάν αὐτῆς νὰ κάμω και τὸν ἄωρον θάνατον φοβούμενος μήπως και ἐφνήδιος ἔλθῃ και ἀρπάσῃ με και ἡ ἀμαρτωλὴ μου ψυχῇ μὴναι ἀδιόρθοτος, ἐν πρώτοις λοιπὸν παρακαλῶ